

Po konfiskaci opravene vydani.

tramp

č. 25

1 Kč

— Tak Praha prej je pro Střibrného.
— To je, ale jenom Pankrác. Děda.

Japry

Zátiší s kabátem, jehož majitel prchl před kubátem.

— Promiňte, pane, jsem chudý tramp a jsem na cestě do Indie.

— Hergot, chlape, a to masíte jít zrovna skrz moji kancelář? — šefe —

GRAFovy

hotové polévky v tabletách. — Bez námahy! — Bez dlouhého vaření! — Bez tuku a bez zaprážky! Každá polévka v několika minutách!

Tepláky

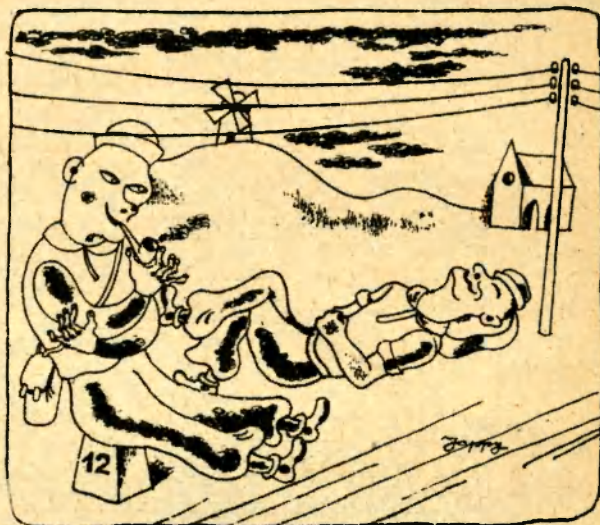
anglických vzorů,
od Kč 55.— celý oblek, koupíte
Zelený, Praha II.,

Jungmannova tř. 20.

Pro osady sleva.

Kamarádi,

kteří nemají I. a II. ročník „Trampa“, nechtě si je hned objednat, poněvadž administrace jich má již jen několik exemplářů. Administrace.

— Vo čem přemejšlíš?

— Aie, tak bych rád věděl, co je to za houby, tihle donští kozáci. — šefe —

— Víš, co je domejšlivost?

— No?

— Když si blecha namočí hlavička v červeném inhoastě a myslí si, že je přednostoa stanice. — šefe —

— Tepláku za 25 Kč —
u fy Procházk. Praha III., Vítězův á tř. 15

— Tenhle Valda je jako načatej bochník.

— Jak to?

— No, taky mu schází nahoře patka. —šefe—

Stany a tramské potřeby

koupíte levně ve sportovním závodě

Václav Veselý,
Smíchov, Fibichova 34.

POTVRZUJE SE NÁŠ POSLEDNÍ „DEMAGOGICKÝ VÝMYSL“:

zákon o povinné tělesné výchově bude vydán. — každý muž od 18 do 20 let musí se zúčastnit tělesné čili předvojenské výchovy! — začíná se již se stavbou státního tělovýchovného ústavu.

Tedy už ani zákon o předvojenské výchově nezůstává „demagogickým výmyslem moskevských agitátorů z Trampa“, ale faktem, potvrzeným samotným „Večerníkem Čes. Slova“ dne 22. června. Splňuje se do poslední písmenky vše, co jsme předpovídali, padá poslední clona lži, za kterou „Naše Osady“ usnadňovaly vydání Kubátova zákazu a nyní vedení poslední rány proti trampingu: uzákonění předvojenské výchovy, naivně skrývané pod názvem „tělesná výchova“.

hled'te — souvislost:

Oznámili jsme připravování zákazu trampingu. Volali jsme kamarády do boje. „České Slovo“, „Právo Lidu“ a „Naše Osady“ jednomyslně prohlásily zákaz trampingu za výmysl politických agitátorů z „Trampa“. Zákaz byl vydán a tyto časopisy byly donuceny k uspořádání společného protestního tábora, kde dostaly od desetitisícové masy odpověď, jejíž přímým důsledkem byla nekolidatýdní společná štvavá kampaň proti „Trampu“, který jediný křížil jejich záměry. Tisíce zmlácených kamarádů, stovky četnických prohlídek a těm následující třicetikorunové pokuty za přečiny, které se nestaly, desítky fingovaných zpráv proti „Trampu“ ve „Večerníku Čes. Slova“ a v „Našich Osadách“, bílé stránky „Trampa“, to byly odpovědi jednotné fronty paďourů a trampaďourů. To vše nás mělo zastrašit od vedení dalšího boje proti hlavní příčině Kubátova nařízení, uzákonění předvojenské výchovy mládeže. Pozornost trampů musela být odvrácena jinam. Proto to pusté štvání, proto ta pitomá „nepolitická“ obálka „Našich Osad“ o moskevských trampech, proto to úzkostlivé škrtnání členů „N. O.“ ve společném letáku, který jsme vydávali k protestnímu potlaču, škrtnání všeho, kde se jenom vyskytlo slůvko „předvojenská výchova“. — „To je vaše agitační heslo,“ zněla jejich odpověď na naše protesty.

jejich odpověď na zákaz a předvojenskou výchovu: rachejtlem!

TOV vzrůstají každým dnem. Je stále víc a více těch, kteří prohlédají celou tu komedii. Pracujeme a v nejbližších dnech rozvineme velkou protestní kampaň. TOV jsou připraveny. Nastává údobí boje o bytí a nebytí trampingu.

Člověk, který platí mlčky v dobytčáku stejně peníze, jako za třetí třídu, a který tak svým nepohodlím skromně přispívá na rozvalené majitele volných jízdének v polštářích druhé třídy a tím i na úhradu deficitu tohoto zkrachovaného podniku. Tyto všechny průvodní zjevy zákona o předvojenské výchově budou tématy velké protestní akce, vedené TOV, která počne příští týden a která bude mobilisací všech trampů k boji, který nás nyní čeká: za svobodný tramping a proti připravovanému zákonu o předvojenské výchově.

„Potřebujeme zdravé muže,“ volá „Čes. Slovo“ a radostně konstatuje, že ošklivé slovo „předvojenská“ je nahrazeno názvem „tělesná“. Tedy „tělesnou“ výchovu bude nucen provádět na státních cvičištích každý muž od 18 do 20 let. V 21 letech jde k odvodu. Bude po „tělesné“ výchově jistě zdravý a krásný. Fuj, neříkejte tomu „předvojenská“ výchova!

a „naše osady“?

Proti Kubátově (dle rozboru právníků ve „Všehrdu“ protizákonné) vyhlášece o zákazu trampingu, proti pronásledování trampů četníky, proti třicetikorunovým pokutám pro nespáchané přečiny, proti ponižující vyhlášece ministerstva železnic, proti zákonu o předvojensko-tělesné výchově —

pořádají tramský týden v Edenu, s tancovačkami, kolotočem, rachejtlemi a pečením celého vola!

Ahoj! Dělej co dělej, národně-sociální tradici z malého českého člověka nevytlučeš.

A zvláště ne tehdy, když účel světi prostředky, neboť pozornost trampů musí za každou cenu být ještě nějaký čas obrácena jinam.

Aby byla obrácena tam, kam musí, o to se teď postaráme zase my!
Melich.

vzor odvolání k tištěným rozsudkům proti trampům

k rozsudku uveřejněnému v minulém čísle

Zemský úřade!

Proti rozhodnutí okresního úřadu v Jílovém ze dne 1. června 1931, kterým jsem byl odsouzen k pokutě Kč 30.—, pro případ nedobytnosti k trestu vězení v trvání 24 hodin pro to, že jsem v noci na 10. května 1931 přespal v chatě v Posázavě (katastr obce Luka) s osobou ženského pohlaví, čímž jsem porušil dobrý mrav a slušnost, podávám toto

odvolání

a beru napadené rozhodnutí v odpor v celém jeho rozsahu pro porušení zákona

Tím, že jsem přespal ve své chatě s osobou cizí ženského pohlaví nedopustil jsem se a nemohl se dopustiti žádného trestného činu, poněvadž žádný zákon nic podobného nezakazuje a při tomto směru rozhodující jest zákon ústavní, na nějž se odvolávám a který zaručuje osobní svobodu občan. také v tom směru, aby ve své chatě spal s kým chce. Žádná vyhláška, žádný zákaz zemského presidenta nemůže porušovati a měniti zákon a proto také ani vyhláška presidenta Kubáta nemůže zasahovati jakýmkoliv způsobem do ústav zaručujících osobní práva jednotlivcova. Rovněž v odvolání se jak zákazu zemského presidenta tak i výměru o tom, že byl porušen dobrý mrav a slušnost na ustanovení článku druhého a třetího odst. 1. zákona 125/27 jest nesprávné, neboť tento zákon nemusí býti tak extensivně vykládán, aby dával četníkům a správním úřadům právo kontrolovati, kdo s kým ve své chatě spí a bdíti nad veřejnou mravností takovým způsobem, že se vniká do soukromých obydlí. Pokud se týče slušnosti, nemluví citovaný zákon vůbec o nějaké slušnosti a jest proto v tomto směru naprosto v rozporu se zákonem. Přespáním s cizí osobou ženského pohlaví v mé soukromé chatě nemůže býti veřejná mravnost nijak porušena

a zákon č. 125/27 mluví pouze o veřejné mravnosti. Veřejná mravnost tím spaním vůbec porušena nebyla a nebýti zákonem neoprávněného vniknutí četnictva do mé chaty, nebyl by o tom vůbec nikdo se dověděl. Kromě toho jest zde i vadnost v řízení, pokud se týče tvrzení o cizí osobě (ženského pohlaví), poněvadž tato osoba mě cizí vůbec nebyla a nebyla-li to moje manželka, pak to jest i podle zákona naprosto nerozhodno, poněvadž i mimo manželku osobou svobodnou jest zákon respektován a podle zákona má družka stejná práva jako manželka.

Z těchto důvodů svým právní zástupcem
navrhuji:

Zemský úřad v Praze račič napadené rozhodnutí zrušiti pro porušení a vadnost řízení.

V Praze, dne 12. června 1931.

Podpis.

Někdo by rád odejel s Vámi!

Na Vaši letošní cestu nabízí se Vám průvodce. Je malý, skromný, nestojí mnoho a odvděčí se Vám svými výkony. Moderní fotoaparát pocestuje s Vámi a zachytí navždy vše krásné, co uvidíte a zažijete. Vyberte si správnou komoru u firmy

FOTO WACHTL

Praha II., Národní třída 26, Praha II., Senovážná 8.

TETKA. (T. T. K.)

Sbírký na čundr do SSSR.

Výkaz č. 8.

Z. Novák, s. l. č. 241	Kč 24.—
Skunk, Hradec Králové, sb. l. č. 109	27.—
Rudan, sb. l. č. 12	142.—
Bakunin, sb. l. č. 2	50.10
Rudá taiga, Písek, sb. l. č. 90	100.—
Smilings boys, sb. l. č. 256	11.—
Peroutka, Zlaté údolí, sb. l. č. 272	105.—
Iža, sb. l. č. 238 (dodatek)	20.—
Z filmového večera v Besedě	886.15
Z. Hověžáková, dar	5.—
Síki, sb. l. č. 289	128.—
Red Evening, sb. l. č. 8	150.—

Kč 1.648.25

poslední kvitováno 4.504.10

Kč 6.152.35

Všechny sběrací listiny musí být tento týden zaslány! Venkovské TOVy, které vysílají svého delegáta, pošlete do konce týdne prachy, má-li váš delegát jet!

Klub Amatérů Trampů - Praha odpovídá Kubátům: Odběrem „Trampa“, pestováním rozhovorů se zemědělci, nudismu (kult nahoty), diskuse o všem. Nepěstuje turnaje, večírky, schůze, šerity, předsedy, jednatele, kapitány.

k bezvěrecké činnosti mezi trampy

Tramping Club Děti neklidu uspořádal při členské schůzi bezvěreckou přednášku, jež měla u členstva plný úspěch. Kamarád Svoboda ze SPB. osvětlil úlohu církvi v životě lidstva a pádně dokázal, že dnešní moderní člověk a obzvláště volný tramp má mít s jakoukoliv církví dávno zúčtováno. Po debatě, v níž poukázáno na souhlas klerikálů se zákazem trampingu, vystoupili hned čtyři členové z církve římskokatolické a dva z československé a usneseno jednohlasně podniknouti mezi členstvem akci, jež by měla za výsledek 100procentní bezvěrectví v klubu. Mimo to zřízena kancelář pro výtup z církvi, jež bude mít tyto záležitosti stále na zřeteli.

Po přednášce Linhartové o filmu v minulém měsíci byla tato členská schůze dokladem toho, že trampské kluby a osady mají možnost, starati se též o kulturní výchovu kamarádů.

pražské kamarádky,

zdá se, že všechny ještě nevíte, že jsme změnilly místo našich schůzek. Všechny trampky, které chodily k Černým, přijďte v pátek, 26. t. m. v 8. hodin k Šulcovům, Praha II., Resslova ul. (z Karláku), restaurace na Krétě! Přiveďte nové kamarádky! V trampingu je hodně nových věcí, kterých se musíme i my zúčastnit a pak, chceme se taky mezi sebou trochu pobavit, či ne?

Písňe z osady „Údolí Děsu“.

„Reka hučí“, „Kamarád“, „Poiď, děvče mé“, „Modrý dým“, „Vzpomínka“.

Žádejte u všech knihkupců.

Protestní schůze

proti pokutám za nespáchané přečiny, proti další persekuci trampingu, proti vyhláše min. železnic a proti připravované předvojenské výchově se konají

1. července v „Jezerce“

v Michli (pro Vršovice, Nusle, Pankrác a Michli),

2. července v „Bezovce“ Žižkov,

3. července v „Cechii“ v Libni.

Zúčastněte se všichni. Tyto schůze jsou průpravou na velký protestní projev, který bude uspořádán 8. července. Účastí dokažte, že se nenecháte ztročit

úplně!

kamarádi trampové!

Zveme vás všechny na velký potlach 25. června 1931 v 8 hodin v restauraci

„U čísla“,

na Smíchově, Štefaníkova tř., který pořádají smíchovské osady: Jukon — 7 silničních — Kaigujev — Spojené osady Arkovna — Nesmířitelní — Kon-gajev — Asfalt a TOV.

Vstup volný.

Trampa bolí každý úd, nenosi-li botky Hood

Hygienická americká gumová obuv k dostání ve všech obchodech sport. a s obuví. (Od 19.—, 29.—, 39.— atd.)

Váš srub. kamarádi!

vožile! Váš potlach se řádně zpestří. Jak? Máte-li gramofon. A máte-li tyhleto trampské písničky na ULTRAPHONU. Byly by to: „Reka hučí“, „Sluníčko“, „Bill“, „Dolly“ a ještě jiný. Koupíte je v každém řádném obchodě deskami po Kč 25.—. Značka ULTRAPHON — Věrný tón.

Boxing & Atletika & Football

Nováčkovské přebory Prahy
v rohování.

„Odbývaly“ se minulý týden v Edenu za velké účasti startujících. Nejvíce byla obsazena lehká váha — 19 borců. Téměř všichni startující jsou ze řad trampů. V pátek 12. t. m. vybojována finále, z nichž ani jedno neskončilo k. o. Muší váhu vyhrál Urlich-Zižka. Bantamovka stála se kořistí Pragla ze Staru a pérovku čistými zásahy získal Svarc, B. C. S. Urban, B. C. S., vyhrává váhu lehkou — jediné velkou benevolencí klubistických soudců. Ve welteru zvítězil spravedlivě Zeman, Č. A. K. A. na body. Zato prohlášení vítěze ve váze střední bylo přitoto velikým pískotem. Zdá se, že Juhan, Zižka, měl zápas prohraný u bodovacích stolů už před bojem, ač byl lepší, jak technicky tak stylově. Zase o jednu klubistickou lumpárnu víc! Dva z B. C. S. v polotěžké si zatrainovali a „vyhrál“ Rataj. Jedna těžká váha měla 90 kg a neuměla vůbec nic, a pětasedmdesátikilová uměla trochu více. Zvítězil po netechnickém boji Durdís, B. K. V., na body.

Návštěva, uváží-li se, že pořádající klub má za sebou „České Slovo“, „Polední list“ včetně, velmi chabá.

Týden nato seniorské a juniorské přebory vyznačovaly se ještě slabší návštěvou obecnosti. Borců startovalo daleko méně. Sport podaný neodpovídal dělané reklamě a možno říci, že tyto seniorské a juniorské přebory byly pořádány pro zpestření rekordní listiny některých borců. Káňada, co? Píďa.

Ženský atletický a wolleybalový odbor ustavuje právě T. C. Děti neklidu v Lukách pod Medníkem. Po nezdaru ustavit lehkootletický odbor pevně mezi kamarády, přistupují k tomu kamarádky a při jejich větším zájmu o celou věc docílí jistě výsledku. Mimo lehkou atletiku hrán bude též wolleyball a ke konci léta uvažuje se o uspořádání prvých samostatných sportovních závodů trampek. Kamarádky jezdící do Píkovic a Luk a mající zájem o ženské sporty, jsou vítány! Přihlášky buď v neděli na hřišti „u dubu“ v Lukách neb ve schůzi každý čtvrtek (mimo první v měsíci) „U zlatého litru“, Praha XII., Balbínova 15. Možnost treningu i v Praze.

T. C. Děti neklidu přijímá nabídky k fotbalovým (pro dvě mužstva) a wolleybalovým zápasům na své i cizí hřiště. Vítány by zájezdy na Brdy k T. C. Westend, Adresa sportovního kapitána. Bogan Stejskal, Žižkov, Bořivojova 9.

Lukostřelba.

V pondělí 15. t. m. konal se meziklubový závod ve střelbě lukem, mezi YMCA a I. čl. lukostřeleckým klubem. Stříleno na mezinárodní terč. Zvítězil I. čl. lukostřelecký klub v Praze 3:1, počtem bodů 739 proti 680. Největší počet bodů docílil p. Jan Horn (Luko-klub) 215, druhý p. J. Fiala (Luko-klub) 198 bodů, třetí p. O. Balcar (YMCA) 194 body. Vítěznému klubu byla p. ředit. Markem odezdána krásná vylka a závodníkům čestné plakety.

Prvními čl. lukostřelecký klub v Praze vypisuje pět stipendijních míst pro žáky měšťanských a středních škol, ve stáří do 15 roků. Přihlášky a bližší informace u jednatele klubu J. Horna, Praha II., Zitná 8. Tel. 302-49.

wolleyball

Konečný výsledek KROUPOVA POHÁRU na Kačáku.

Definitivní umístění mužstev, která se přihlásily do prvního ročníku Kroupova poháru jest následující:

- I. Batalion.
- II. Vykuk.
- III. Lone Star Ia.
- IV. West-Point Ia.
- V. Batalion (Staří páni).
- VI. Ruding.
- VII. Alcazar.
- VIII. Lone Star Ib.
- IX. West-Point Ib.

Soutěž, která se konala k uctění památky zahynulého kamaráda, vydařila se skvěle. Propagačního účelu bylo též plně dosaženo a se sportovní stránky se podnik plně vydařil. Průběh zápasů byl hladký a krásné počasí, které přálo jak pořadatelům i zúčastněným hráčům, přilákalo na hřiště osady Batalion po čtyři neděle spousty diváků. Zápasy silnějších rivalů, jako osady Vykuk, Lone Star, West-Point a Batalionu, byly sledovány se živější účastí a staly se sensací neděle. Poslední neděle utkali se v boji o druhé místo v soutěži Vykuk s Lone Starem, ve kterém podlehl L. S. proti dobře hrajícímu Vykuku. Tím dostává se Lone Star na třetí místo, ačkoliv byl po dobu soutěže dobře hrajícím a nebezpečným soupeřem. O mužstvu osady Batalion se nutno zmíniti, že pěknou hrou a

obětavostí jednotlivců se vyšinulo na první místo. Bylo během celé soutěže bez porážky. Výkony ostatních mužstev byly též dobré a vadilo jim snad, že hráli na cizím hřišti a velká vedra, při kterých mužstva musela čekat celé hodiny, až na ně dojde řada. Předání poháru koná se v sobotu 27. června při zábavě osady Batalion, která se koná ve všech sálech restaur. p. Skrčeného v Podkozí. Víček.

Osada Batalion na Kačáku má uvolněné hřiště na Wolleyball pro 2 mužstva. Přihlášky wolleybalových mužstev přijímá Josef Vlček, sport. referent, Břevnov, Husova 401.

Kocaba. Footballový zápas osady Revaston versus „Periekta“ skončil nerozhodně po napínavém zápase 8:8. Mužstvo „Periekty“ tvořil redakční kruh „Trampa“, kombinovaný administrací.

Tabor. Footballový zápas osady Zlaté Opojení v. osada Pavianu skončil skvělým vítězstvím Zlatého Opojení 3:2. Všechny branky vsířelil kamarád John B. Pavianu odešli z nřiste po třetí brance před ukončením zápasu.

Sportovní kabáty „PRAGA“ Kč 59

Přímo od výrobce, PRAHA I., Revoluční (Kotva) blíž Prašné brány.

Jan noha:

maminko — mámo

jak tu mládež je dnes zpusťlá
kdekdo slzy rani —
hlavně tramping zločinnosti
vodu na mlyn honí

proto vaše zlaté srdce
mámo — nebije
aby syn vaš na osadě
slavil orgie

matko — mámo buďte pořad
v dobré náladě —
od čeho přece máma svoje
lidi ve vladě!

Tramprské chaty

i jednotlivé kostry

zhotovuje: **Boh. Sirotek,**
dřevosklad,

B u b e n e č, Belcrediho tř.
u Sparty. Telefon č. 354-23.

lord:

zemský ráj to na pohled

V devět hodin vyšel Franta Karhan ještě s dvěma kamarády, a v půl jedenácté se vrátili. Franta byl spokojen. Přinesl několik kusu mazance, dvanáct vajíček a ještě pár šestáku. Rozložil všechno honosně na židli u máminy postele a líčil jí, kterak kotedovali.

Začli u pani správce, a ač dvakrát zpívali a potom i klepali, vůbec jim neotevřela. Pani ředitelová, která je členkou Volné Myšlenky a v neděli z dlouhé chvíle zpívá v kostele na kruchtě, vyřítla se, sotva začali, ze dveří a vystrčila je se slovy „tady nic není“ na ulici. Potom přišel ševcov doměk, kam hoši ani nechtěli jít, ale kam na prosbu Franty, který se lekal, že by mohla s takovým ne-

zdarem skončit celá jejich koleda, přece šli. Ševcova je vzala do světnice, každému dala vajíčko a krajiček mazance, a pak je propustila. Novotná, stará panna, která je ve „Spolku pro ochranu zvířat“ a kupuje pro své dva psy denně půl kila rýže a za dvě koruny játra, nechala je celou koledu přezpívat a potom zavřela se slovy „Nadě! Pámě!“.

Starý školník Mikeš nejdříve huboval, ale pak, když viděl, že jim stojí slzy v očích, dal každému dvě vejce. K židovce Hermannové nechtěli jít, ale sama je zavolala dále a dala každému bochanek a dohromady všem dvě koruny. V domkách u dělníku dostali všude po vajíčku a kuchařka na faře jim dala mazanec. No a pak se o to rozdělili a každému zůstala třetina.

Franta hleděl zářicima očima na svůj díl a matka, usmívajíc se, ho s postele pozorovala. Byla na něj hrdá, neboť nebýt jeho, neměli by snad už zítra co jíst. Ležela na železné posteli, vysilena nemoci, udřená mamu se splhlým vyssatým prsy. Její ruce, položené na pruhované peřině, s velkým tvrdými mozoly, žluté a vrasčité, svědčily o úmorné práci, kterou prováděly.

A Franta seděl na židli, hlavu podepřenou a přemýšlel. Jídlo tedy mají, pár korun je také, není to zrovna nejhorší. A zítra snad už přijede strejda Jarda, zedník, pro kterého telegrafoval v sobotu. Zaradí to tuď, zatím už se maminka uzdraví a pak už bude hej!

Franta vstal a pohlédl rozradostněn na matku. Jejich zraky se setkaly a utěšovaly se navzájem vírou v lepší budoucnost. Jídlo rozložené na stoličce posílilo jejich odhodláni v boji s bídou a nedostatkem, které poslední dobou zkrušovaly jejich život. V tužbách těchto nuzáku byl plný břich vysněnou metou života, kde již starost polevuje a hludový křik tichne.

Tátu Franta nepoznal. Vykreslil si ho jen ve své fantasi, podle vyprávění matčina. Byl dělníkem v továrně a v dobu kdy si mamu bral, neměl nic, než silné ruce. A přeci ani jeden ani druhý nelekali se života. Máma posluhovala, táta ve fabrice dřel a večer když se unaveni sešli, utěšovali se navzájem, že už ta robota dlouho trvat nebude. Čtyři roky se těšili na dítě, šetrili, škulili a když máma pošepkala tátovi, že už se nemusí těšiti na pláno, vypukla válka. Odjel na frontu, když mu máma před tím musela přísahat, že okamžitě napíše, jak se dítě narodí. Máma slíb splnila a nedlouho po jeho odjezdu mu poslala medailonek s hlavičkou jeho prvorozeného syna. Za dva měsíce došla zpráva, že vojin František Karhan, Inf.-Reg. Nr. 19, Ersatz-Komp. 4. Zug, byl při útoku Rusu u Bukoviny zastřelen.

Z bídý válečných let přišel malý Franta do bídý poválečné. Vyráстал a viděl, jak se musí matka namáhat a dřít, aby alespon trochu ukonejšila

hlad, který se stále ozýval. A pak, dvanáctiletý Franta přestal chodit si hrát s kamarády na klády a odpoledně běhal po domech, až do pátých pater, kde prodával mýdla. Často neměl úlohy, by! ve škole od učitele bit, ale matce bylo částečně pomozino. Dnes zase půjde, snad něco prodá, vždý už tři dni nechodil...

To všechno proběhlo Frantovi druhý den ve škole hlavou v hodině zpěvu. Učitel právě dával pokyn k zapěti hymny, když do třídy vrazila kovárka, která bydlela vedle nich a zvala rozrušeně vypravovala. Učitel zavolal Frantu, kterému se rozbušilo srdce, pohládl ho po vlasech a poslal s kovárkou ven. Úzkost jeho se potvrdila. Máma dodýchala — — —

Pláčici Franta klopýtal dolů po schodech. Neviděl pro slzy. Nahoře hoši právě začali zpívat a do křečovitých jeho vzlyku mísila se slova hymny: „...zemský ráj to na pohled — — —!“

Starší šatstvo, obuv

a veškeré odložené věci
nejlépe koupíte a prodáte

„PARTIE“

PRAHA VII., Belcrediho tř. č. 40.

Ceníky vetešnického
zboží zdarma.

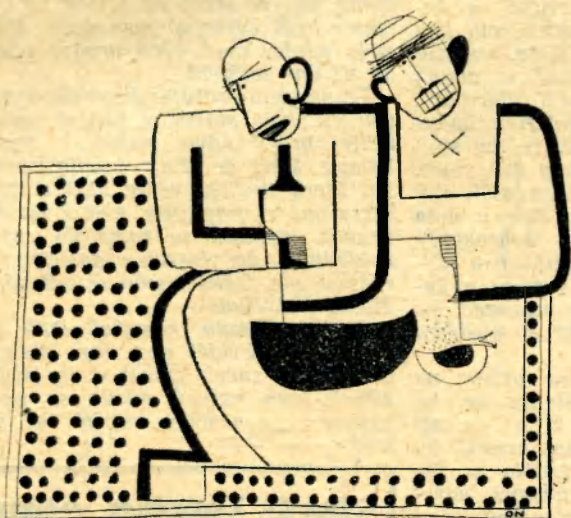
Kamarádi!

kterí jezdíte na Kocábu, navštěvuje
restauraci u Jarošů v Bojanovicích.
Obslouší vás nelépe.

— Bob je v nemocnici.
Furt se, chudák, vytahoval, až se přetrh. — šefe —

**Kdo chce dělat pánům vola,
ať se hlásí do „Sokola“!**

vosadni jídelniček

(Radí Redskin.)

Pondělí: Smažený kanady (à la řízek) s periodolovou vomáčkou.

Úterý: Zadělavaný hovniváři s pomněnkama.

Středa: Pridusenej výkřik s jodovou tinktúrou.

Čtvrtek: Zpěv žaludků s přikusováním preclíků.

Pátek (specialita):

Moučník: kostelní hudba s klášterním tajemstvím.

Doufám, že všechna jídla budou vám znamenitě chutnat, neboť jsa známý „hlad“ čili nejlepší kuchař mám přehled přes všechna oblíbená jídla, která se můžou jíst „à la karte“ nebo přímo rukou. Zatím přeje dobrou chuť a pro jistotu svoji adresu neudávám.

Redskin.

Prej budou lacinější španělský mušky, když mají teď ve Španělsku tu demokratickou republiku.

— Ichma —

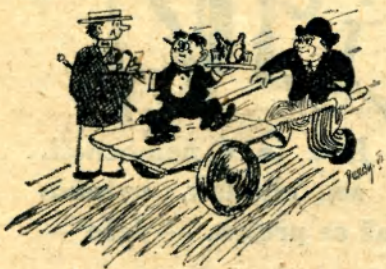
K rabínovi přijde plačící Sára, nesouc smutnou novinu.

— Rabi Lōw, musím se dát rozvést od stoju a lože.

Rabi Lōw, podrbav se za uchem:

— A jíst už taky nemůže?

co.

— !!!!!!

— Co se divíte?

Pepík dostal místo v jídelním voze a tak ho trénuju.

— Ten Bob je pravej poklad!

— ???

— **Potřeboval by vykopat!** — šefe —

— Mně když bylo čtrnáct roků, tak mě fotr vyhnal z domu.

— To je toho, to já se ještě nenarodil a už mě vyháněli.

— šefe —

r. v.:

z prvních dnů...

I.

Nástup.

Zmocnila se nás nervosita. Bereme si připravené torby na záda. Hluk a úderý bodáků a pušek o železné kavalce. Řítíme se ven na nástupiště. Za sebou slyším, jak desátník řve na zpozdilce a udílí jim plnou polní.

Řadíme se před nízkým barákem naší roty. Je ještě tma a mrzne.. Vrže to pod nohama.

Upravuji se. Kontroluji, zdali mám na sobě všechno zapiaté a upravené. Dnes večer potřebuji míti klid, chci napsat domů. Proto tolik pochopení pro povinnost.

Kadečka a Hrubý vyřídili se široce z ubikace. Jevill známky lidí, jimž bylo ublíženo. Způsobilo to mezi námi veselost. Nastoupili spěšně a těžkopádně na svá místa.

Desátník Kouba, malý člověk s baculatými tvářemi, jež tentokrát byly rudě zbarveny, vyšel z ubikace a cedil skrze zuby nadávky. Postavil se před řadící se rotu. Bezpochyby mu asi Hrubý něco ostrého řekl. Hrubý se nedá — proto jej za to kamarádsky zbožňuji. Tuším, že je silně politicky založený. A Kadečka? Ten má v hlavě tmu. Dělá ze sebe Švejka, ale nechtěl bych za to nic dát, že ten chlap to dělá schválně. Ostatně ví to nejlépe sám, dělá-li to z chytrosti; jedná-li z blbosti, to mu ovšem musí říci někdo jiný. On se k tomu nepřizná. Je zrzavý a pihovitý.

Rotooó — zor! Napravo vyřídít! Přímou hled!

Velitel roty nás okukuje. Běda!

„Vrbo, ukažte mi boty!“ — „Poslechněte, vy ucho umazaný, kdo vám bude přibíjet cvočky? Co?“

„...nedostává se mi peněz, z domova mi neposílají.“

„Mlčte! V poledne se budete hlásit u raportu v plné polní a s naraženými cvočky, rozumíte?“

Mířil ke mně.

„A co vy? Kdo vám bude zapínat knoflíky?“

Tupě jsem se na něho díval. Cítil jsem, jak mně uchopil za torbu a zatočil se mnou.

Obrátil se k desátníkovi:
„Desátníku Šmíde, stane-li se ještě jednou, že mi necháte nastoupit tenhle spolek v takovém nepořádku, budu vás činit za to zodpovědným, rozumíte?“
„Rozkaz, pane št...“
Odchod.

To velitel světlice, desátník Šmíd, je už jiný chlapík.
Demonstruje nám správný vrh

Rota se rozkývala.
Pravidelnými a ráznými kroky, za doprovodu trubky, opouštěli jsme kasárna. Těžko se nám dýchalo, torba tlačila a puška klouzala s ramene.
Desátník Šmíd rozzuřen důtkou velitele roty, pohlédl vztekle na mne. Pochopil jsem, oč běží. Snažil jsem se, dávat pozor, abych mu nepadl do léčky.
Vrávorali jsme tmou.
Postupovali jsme širokým zasněženým krajem, s černými skvrnami zahrad a domků, mystifikování záludným hrbolovitým terénem.
Rozednívalo se. Předměty kolem vyhlížející hrůzně, vlivem nastávajícího dne, přizpůsobovaly se harmonicky krajině.
Zastavili jsme se.
Disposice: Přeskoky a praktické využití terénu.
Rota se rozdělila na skupiny. Vítr ostře pronikal uniformu.
... později, důkladně jsme pochopili smysl: přískoků.
Oddech. Zpívá se.
Nezpívám — otírám si pot s čela. Ležím ve sněhu a řím sněh. Myslím si, že je lépe býti kamenem nebo něčím takovým, co nemyslí, nevnímá, neslyší, nevidí, ale rozhodně ne vojákem. Člověk se na všechno kolem sebe dívá s odporem a opovržením. Chce žít a to je jeho idea.
Odchod.
Myšlenky mé jsou temné.
Příchod do kasáren.

Odkládáme znaveni torbu a odepínáme chvatně jídelní misku. Hladovi a unaveni stojíme v zástupu před kuchyní.
Prohlídka misek. Řinčení a cvakání. Několik jich letí na zem do bláta. Došlo i na moji. Zuřím. Hlady mně bolí žaludek. Nic platno, přemáhám se — hlad mně k tomu nutí, zvedám ji z bláta a pádím s ní k pumpě. Tam je fronta. Čistím ji sněhem.
Posléze stojím u kuchyně. Je hrách.
Kuchař mně chce dát dvojitou porci, ale já nečekám, jeho sběračka se minula cíle. Nadává mi.

Paprsky slunce se opírají na zasněžené stráně. Je odpoledne. Přál bych si být člověkem volným, který by se mohl potulovati po těch kopcích a svazích, mezi křoviskem, zcela dobrovolně, nikým neštván...
Zase nástup.
Pušky, sumky.
„Ven,“ řve se. „Raz, dva, tři...“
Pochodujeme půl hodiny vlhkým sněhem. Vlhne nám v botách. Krajina před námi se stkví ve zlatě. Všímám si toho netečně. Odbočujeme ze silnice na polní cestu.
Zastavili jsme se.
Všichni poddůstoiníci se shromáždili před velitelem roty.

Rozkaz. Opakovat přískoky a házení atrapy.
Hrubý, Kadečka a já jsme ve stejném družstvu. Hrubý bručí. Jeho pohyby jsou svévolně pomalé. Desátník i ti ostatní to vědí. Vznáší se nad ním protest — pravděpodobně bude přeložen k jinému pluku. Je nepolepšitelným — musel by sedět každou chvíli v base. Je třeba pro něho jiného prostředí.
Kadečka už drží smutek od oběda. Ten hrách mu zkazil náladu, a večer k tomu všemu dostal plnou polní.
„Bude nás víc,“ utěšuji jej.
Vzduch se oteplil. Následky byly, že se utvořily z rozehřívajícího sněhu kalužiny.
Umazání blátem, jdeme se učit vrhat atrapy.
Kadečka a já jsme nejmizernější vrhači z družstva.

**Všichni na protestní projevy.
Bližší na 5 straně.**

Franta šerš:

povídky o špatných dětech

Jsou jich po celém světě miliony a miliony. Všechny trpí proto, aby jim žili v rozkosi a jejich děti, jež zrodí jenom jedno nebo dvě, měly zlato pod nohou jak vstoupí do světa. Aby toho zlata byla vrstva co nejsilnější, trpí hlad a mají bosé, špinavé nohy, jsou fackovány od mistrů a popohaněči, jsou hnány v naruč zločina a prostituce.

Ti, kteří zaviňují jejich bídu, jsou nenasytíni jako vlci a čistě vlčím způsobem chňapají i sami po sobě, při svém běhu za masem.

Mezinarodní vlci kapitalu, vydríduši celého světa se do sebe zakousli. — Válka.

Ve válce neteče krev těch, kdo ji vyvolali, tu se nbíjí těla i duše, jejichž krev již dávno sloužila za surovinu tvořící blahobyť jiných.

Franta Štastný byl vojákem a měl hlad. Byl z domova nedoživený a poddůstojník Češpiva, který byl v civu zapasníkem předměstských aren, a po jehož face se mela svalil, to sam uznal a dal mu pak půl veku. Tu facku dostal proto, že si lehl v poledne na slamičk.

Franta na tom slamičku mnoho noci proplakal, mimo té, kdy měl otekrou tvář a krvi zalité oko. Byl tak sam a opuštěn jako pes bez pana, a on, jenž neměl nikdy děvče a jemuž nejhezčí ženou byla stará muterka, šel jednou po žoldu s kamarády do nevěstince.

Byl chloubou svých rodičů, jež podporoval, pýchou a bůžkem svých mladších sourozenců, předmětem obdivu všech děvčat v ulici, protože byl obchodní příručí a jeho oblek byl vždy čistý, jako jeho čelo a duše. Byl z těch několiků, kteří propluli bez úhony špinou ulic, a nyní, kdy svět se mu otevřel —

— Tři kamarádi chytli Frantu a čtvrtý otevřel dveře s voláním: „Slečno, je to panenka!“ Octnul se v oblaku sladkého puchu pudrů a voňavek a díval se na stěny, kde za obrazy a zrcadlem bylo nadržáno pino pohledu a různých tretek. Vyhýbal se zraku ženské, která zde stála polonaha necudně mu rozepinanc oděv, a tu viděl v koutě umyvadlo a složené malé ručníky. Viděl odřenou pohovku a modrou krátkou košili tvora, který natahoval dlaň, ale ve smíchu té ženštiny neurčitého staří a opuchlého těla bylo něco, co ho dojalo. Pak mladý muž s dusí dítěte se rozplakal, když jej pohladila, a líbal ji vašnivě, jako nikoho v životě.

Neviděl prostitutku, odkvetlou a namalovanou, neviděl nacákanou vodu kolem umyvadla a pohozené upotřebene ručníky. Viděl ženu, jež jeho vlasy hladila měkce a pak se dala do pláče sama. Zapomněl na všechnu bídu, již proklínal, jenom jedna věc mu připomněla skutečnost.

Nad umyvadlem byl obrazek zapasníka, ověšeného řady, v němž poznal muže, jenž dovedl tak hezky fackovat. Šeptali si pak, jinoch a prostitutka, a ona mu vysvětlovala, že je to její dobrý host, který jí donášil chleba a maso z kasarenské kuchyně.

Když se kamarádi nemohli dočkatí Franty, tukali na dveře a velice se divili, když vyšel s balíčkem jídla a chleba, který tam určitě nenesl, a peníze měl také všechny.

Navštěvoval ji denně, a ona jej živila a hladila, a bochníky chleba, jež pod pláštěm poddůstojníka Češpivy vcházely do vrat, nad kterými byla ruda lucerna, vracely se zpět do kasaren navoněné, ale chutnaly stejně kamarádům. Vždyť byla válka a byl hlad.

Bylo to v horském městě v Alpach, v krásném kraji, a bylo jaro. Hory měly bílé čepice a zelena úbočí, modrá

Franta chodil ze cvičení spokojeně a zpíval z pta srdce.

Měl „děvče“, hlad neměl a byl docela zamilován. Byla k němu takova mateřska a to mu tolik drive scházelo. Byla i přísná, když ii chtěl často dokazovat svoji mužnost, a byla v tom dokonce neoblomná. Byla to stará prostitutka a byl to mladý voják, ale byla to láska a na jejím obraze by malíř mohl snadno vystihnouti hlavní body. Odřené kanape, bochníky chleba, prázdný žaludek a prázdná srdce, hladova po pohlazení.

Ještě před odjezdem do pole se objevil Frantovi boláček, malý a nepatrný, jemuž nevěnoval pozornost. Při prohlídce, k níž se musela celá kompanie periodicky dostavit, mu teprve doktor řekl, že ma syfílís.

Dva měsíce byl léčen tak jak se to dělalo ve válce. Povrchně a rychle. Pak odjel za svoji kompanií a měl napsano v listině propouštěcí „uzdraven“. Měl i tolik štěstí, že se vrátil domů ze zakopů a krve, když se skončilo to velké blaznění, jemuž se říkalo světová válka, a pak se oženil a byl tak dobrým mužem a otcem jako drive dítětem.

Znamky paralyisy se objevily až měl dvě dcerušky, které jsou duševně zakrnělé a hluché, až ho propustili z místa a při loučení se spoluzaměstnanci významně dotýkali písty čela.

Je v Bohnicích a jeho plačící ženě nedovede při navštěvě říci lékař jinou utěchu nežli: „Když oni to tenkrát tak špatně léčili.“

— Ahoj, staříčkový trampe, mně už ty „Naše Osady“ lezou z krku!

— Tak je spolkní a voni ti polezou někudy jinudy. — šefe —

Výborné jádrové paštiky

konzervy a suchý salám

u Jaroslava Rittiğa, Žižkov. Bořivoiova 34

velevážený pane!

Piši vám, aniž bych vás jmenoval. Nemám k tomu odvahy, neboť jsem pouze tramp a vy jste lékař — Dr. A pak v časopisu „Tramp“ nevím, jak by vám to přišlo vhod. Proč vlastně piši, nemožu vám zůstat dlužen odpověď. Já — kdo je to já? Ten, jenž mluvil ústy i očima. Z obou mluvil strach. Krev — docela málo nám zbarvenou slinu. Již týden. Zdá se mi, že i bolest na prsou cítím. Vy jste mne proklepal, prosvítil paprsky röntgenovými, čta v mých útrobach jako v knize. Proklepal jste prsa, na nichž není zajímavá ani ta jejich slabost. A uvnitř jste neviděl vlastně nic zajímavého; trochu toho olověného prachu vrazedného a pak malou trhlínku dávno zcelenou, sama se zhojila. Konstatoval jste: Plice jsou v pořádku zatím, ale slabé, jste vůbec tělesně slabí! Proč ja vás tímhle vším unavuji, není v tom nic zajímavého. Měl to však být úvodník. Nepovedl se; je blbý, snad dokonce sentimentální. Ale jak říkám, je to pouze úvod k tomu, co chci říci. Snad se pamatujete, jak jste mně docela vážně radil, abych sokoloval. Ne, že bych pochyboval o výsledku — naopak. Věřím, je krásné, tužit si tělo, snad i to moje by se dalo ještě vytužit. „Červená košile sluší roztomile“, proč ne, byly časy, kdy jsem ji také nosil, to však už je dávno pryč. Válka — to moje tělo a — červená košile. Je to směšné, na pohled nesouvislé a ja to přeci slučuji. Válka je zlá, je to pěst, která vše drtí — bez rozdílu. Na frontě, vojáky a v zázemí ženy a děti. Tam to obstarávají děla, tanky, kulomety, osovazy a plyny. Zde hlad, podvýživa a jiné a jiné nemoci z biedy vzešlé. Plyny, poslední vymoženost dvacátého století. Krásné věci, jež vyrábějí dělníci, pro dělníky. Vyrábějí tyto humanni prostředky právě tak, asi jako traktory. Směšné co? Zapicha-li někoho na prsou, je celý vyděšený. Vždyť jsem to sam zakusil. Vyrábějí tanky, aniž by běhal jim mráz po zádech a přece jak snadno mu po nich může běžet takový tank. Ani se nenaděješ. Menší nebezpečí je pro ty, kteří zůstávají v zázemí, tam se umíra pomaleji. Nemaš-li co žrát, pak ovšem příliš nezesílíš (odpusťte mně moji vulgarnost). Ó, ja se na to pamatuji docela jasně. Pak nemůžeš mít jiné tělo, chapete? Tady začíná ta souvislost. Ne, ja nemohu „sokolovat“, dříve mně to bylo protivné, nyní to nenávidím. Ano, nenávidím to, protože nenávidím válku. A zase ta zatracená souvislost.

Tehdá jsem vám neodpověděl na vaši radu. Čím tak dnes veřejně a prosím, by jste odpustil, že nikdy váš návrh neučiním skutkem.

S patřičnou úctou

Buršek.

Největší výběr
originál. dlebníků
má
„Canada“
Vinohrady,
Šafaříkova 1

Pan Kubát Vám zakázal

chodit v nedostatečném úboru.
KAMARÁDI A KAMARÁDKY,
nemáte toho zapotřebí.

OBJEDNEJTE SI U NÁS

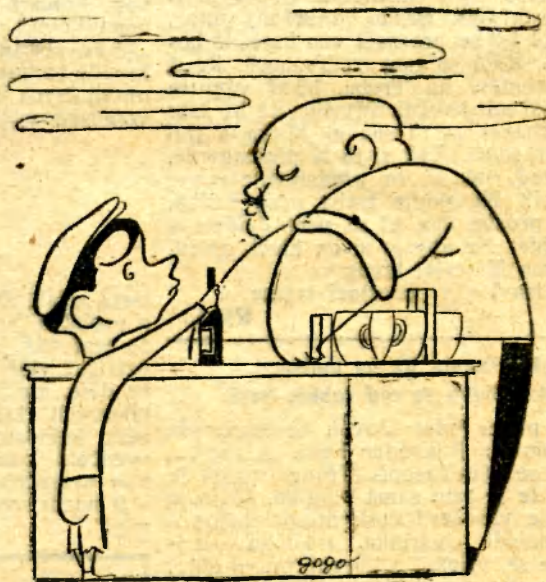
**okasní
tepláky**

místo 70.— Kč

celý oblek za Kč 36.—

KALHOTY Kč 18.— VE VŠECH BARVÁCH.
NAHODILÁ KOUPE. TRIČKA WILLIAMS
OD 7.— Kč. NOVÉ DRUHY TRAMPSKÝCH
KOŠIL VE VŠECH BARVÁCH, NOVINKA, OD
23.— Kč. — POUZE U FIRMY:

Trampeký závod Žižkov, Roháčova 7.
Libeň, Primátorská 601.

— Pro tatíčka litr rumu, ale máte tu
flašku dobře vypláchnout, vona v ní byla
včera voda!

drby z osad a čundrů

Nové osady:

Plzeň. Z Božkova oznamují kluci novou osadu „Rejpalů“.

Druhá z Plzně „Silniční vlci“.

Ze Strakonice se hlásí osada „Rudý plamen“.

V Hodkovicích u Liberce osada „Rudý blesk“.

Sever oznamuje novou duchcovskou „Kowu-rag“.

Z Heřmanovic ve Slezsku se ozvala osada „Stalingrad“.

Mor. Ostrava hlásí osadu „Bounusů“.

V Olomouci založena osada „Port Artur“.

Duchcov se zuřivě probouzí. Opět nová osada „Tahit“.

Praha oznamuje taky jednu KAT. (Klub amatérů trampů).

vy silniční kamarádi!

Každou chvíli se někdo z vás ozve, potom v některém dalším čísle čteš ještě jakous takous ozvěnu a potom zase konec a začne se znova. Tak, kluci, už do toho musíme řachnout. Myslím, že pro nás není potřeba žádných příprav ke slezine. Žádný zapotřívání údel a noclehů. Tak stačí, když si řeknem tam a tam a tolikátýho a ukážeme, co se nás může slezt bez kecání. Navrhuj 5. a 6. července do Kostelce nad Černými Lesy, a to proto, že do okolí nás chodí hodně, ale do Kostelce přímo málo a mohli by jsme tím získat sympatie toho města, které ještě neví, co to naše hnutí vlastně je. Pod Kostelcem k Čes. Brodu je krásný údolí, které by se pro naši věc báječně hodilo. Říká se tam na Trubech. Když se zeptáte na Truba, hned vám to zdejší lidé povědí. Myslím, že by tam nescházel ani Toulavý Mirka a jiní dobří kluci. Tak si to já představuji. A teď, jak si to představujete vy, kluci? Navrhněte třeba něco jiného, ale prosím vás, ať už něco děláme a rychle. Ne abyste si to, kluci, zpletlí a navrhli celej lavór.

Zdraví vás počestnej tramp

Rýza.

Moskva nemá již na emisary, České Slovo se teď takhle baví.

I přišel jeden člověk ke kamarádovi Tomovi z Bludných Duší. A prej... „že se vám časopis ‚Tramp‘ nelíbí, že ne, že je tam samá politika, že jo, a že je váš šerif českým socialistou a... nabídl cigaretku, trošičku usmíval se, připálil a líbezne pravil dále: „my chceme zavést v Českém Slově trampskou rubriku a tak chceme, aby nám i trampové ze severu do ní psali a že neisté spokojení s ‚Trampem‘...“

I Tom oči kulil, že by tramp nebyl spokojen s „Trampem“? pravý tramp vždy! Nu a panáček trefil na

pravého trampa. No, ale vykroutil se, že prý jen tak po zdravíčku poptati se přišel a že napíše, do osady na potlašek se podívá. No a... máme mu vyřídit, že Bludné Duše horoucně jej očekávají s otevřenou náručí! Zda pozvánku přijme?? Tome, jsem zvědav.

Bludas.

Kamarádi!

Navštivte pilně restauraci u „Labutě“, Praha III., Újezd 32. Dobré pivo, levné a dobré obědy a trampská společnost.

Kamarádi!

Dnes je sobota, 6. června, a zamračené odpoledne. Večer — už za chvíli budou nad Prahou bzučet stroje a ukazovat svá kouzla. Letadla, naděje budoucnosti, dokáží vám, že by jim bylo hračkou v malé chvíli shodit na jisté místo několik bomb a zničit vše do základů. Kamarádi, přijde spousta lidí, kteří budou s obdivem a nadšením pozorovat ono divadlo, přijdou lidé, kteří budou fletkat, když slepá bomba ve vzduchu se rozletí a bude domněle šířit hrůzu. Přijdou lidé, kteří zapomněli, že táž bomba, která je před několika lety připravila o přítele nebo příbuzného, může brzy opět hledat si oběti. Nepomyslí, že svět tihne k okamžiku, kdy dnes jen názorné prskavky promění se v pravé smrtonosné střely a budou umíráčkem pro toho, kdo se jim dnes večer třeba bude obdivovat. Kamarádi, kdybych byl tramp nepolitický, sedl bych a napsal do „Našich Osad“ vzletný článek o pokročilé technice našeho vojenství, připravil bych kiuky na nutnost předvoienské výchovy

Kamarádi,

isem však, bohužel, tramp politický a prohlédl isem tu faleš života. Vím, že jest vás již dosti takových, kteří patřičně vidí věci na kloub a vědí, co se děje, ale, kamarádi, jest vás více takových, kteří žijete v naočkovaném, jednostranném a falešném přesvědčení. Vám, kamarádi, platí dnešní můj neumělý článek.

S pozdravem a „do pačourů — hej rup!“

Šíp.

redakční

Padesáté upozornění: „Osadní pošty“ máme na 5 řísel, mimo těch příspěvků, které jsme vyloučily pro zbytečnost. Pomyšlete, že desetitisíce čtenářů rozhodně nezajímá, kdo jste se kde mohl vyspat a kdo jste kde nedostal ráj. Když si to uvědomíte, odpadne jistě mnoho rozhořčených dopisů o neuveřejňování příspěvků, které dělají z „Trampa“ věstník. Je dnes v naší drahé vlasti mnohem více věcí, které zasluhují vaši pozornosti a zveřejnění. A co fóry? Vždyť z vašich dopisů táhne sentimentálnost jak z „Našich Osad“ nebo z „Hvězdy“. Či snad myslíte, že když „si lehnete na trávníkový koberec před vaší chatu, stulenou v klínu Zlaté řeky v údolí Tisíce Nadějí“, že vás nesebere čerňák a nenapafí 30 Kč pokuty? Tak jedem:

Klacek, knížku mi zašli a pak uveřejní. Zdravím. Jacard, kluci, nechte toho hádání a pracujte společně. Kočko-dan, poslední bylo slabé, tak se koukej polepsit! AL, EJ, slabé, ale pokračujte, slovenské příspěvky potřebujeme! Sávo, „Cestami života“ příliš dlouhé. Vorlas, vzpomeň si, až budeš zase psát, na censored! —rek, to o té chatě neuveřejníš, ale nemám tvoji adresu! Co dělají vtipy, drahý —reke?! Habán, nehádejte se o jméno osady, na tom nezáleží, ale záleží na obsahu! Šerif z „Wikingu“, když píšeš „adresa v redakci“, tak ji také musíš udat! A potom: piš perem a po jedné straně! Marosi-Bratislava, adresa je: Jesenského 17, Nitra. Kap. Lash, člověka, který zradil kamarády, nebudeme tahat zpět. Na druhé straně shromažďuj se všichni, pro které nebylo u nás místa! Ferry z Běsů, censura! Kingsbay, nebudeme a nemůžeme s každým takovým chudákem polemizovat. A potom, je to časopis pro bibliofily. Avionek, strašně zbytečně dlouhé a potom: piš po jedné straně papíru! Vodní krysy, je to osobní. Láda-Opustěná, také! J. Novák, slabé, po jedné straně a perem! Brandý, „Národ“ by si přečetl akorát censor a vtipy jsou slabé. Polepši se. Old šerif, slabé, fóry! R. Jandíková, čas, vychází pozdě, proto ho dostáváš až v sobotu. V brzku se to zlepši. Zdravím. Těší mě, že jsi už konečně „věřící“! Cody z Texasu, příliš osobní. Ich: to je zbytečný článek. Cígr, to už je lepší, po kračuj. Noha, jenom ne poetism! Děda, poslední bylo nějak slabší. Že by čundr?

In memoriam Adelaida!

Oznamuji tímto jako poslední šerif Adelaida, že naše osada se rozpadla. Pár kluků staví Juka jezdí se svou squaw až odpoledne, Asketa honí mašinu a slavný náš kytarista, Bogan se honí taky po execíraku. Byli jste, kluci, dobří, ale nevydrželi. Budu, kluci, dlouho vzpomínat na Vás, na ohníček, na kytaru a na krásné večery, tam, na našem jasném kopci! Kluci, zůstaňte ale vždycky dobrými kamarády. Ahoj! Za naši osaděnku:

Macendy,

truchlící a zkrachovaný osadník.

Kamarád Häusler z Mostu!

Fotky jsme dostali, jsou fajn.

Osada Potěmklín.

Dědo, ozvi se nám, jdeme za tebou!

Lefty a Redden.

Zádejte

jen

Seldlovy

**uzenářské
vůrobky a
konservy!**

Jaká bude práce t.o.v. na tiskové frontě?

Kamarádi!

Dlouho trvalo, než jsme si upatřili náš vlastní časopis, našeho „Trampa“! Za těch několik let existence trampingu vyrostl z „Trampa“ masový časopis, který dnes čtou desetitisíce kluků a holek a který v jejich hlavách zapaluje zdravé názory a myšlenky, které jsou proti srsti padasům a všem těm, kteří jsou jim slovem a skutkem nápomocní. Proto dochází velmi často ke konfiskaci „Trampa“. Každá konfiskace (velmi často věci úplně nezavadných) znamená finanční poškození našeho vydavatelského družstva.

Můžeme klidně přihlížeti, aby censorova tužka, daná úplně do služeb paďourům, řádila v našem listě a tento hmotně poškozovala? Jistě, že nikoliv!! Jak tedy odpovíme? Rozšířením „Trampa“ tak, aby jeho náklad byl zdvojnásoben! Administrace vypsalá soutěž na získání odběratelů, jistě jste ji v 25. čísle četli! Tato soutěž však musí být plánovitě vedena a musí jí správně vzít do rukou T. O. V. Musí být vypracovány přesné směrnice získávání odběratelů, provedena reorganizace celkové kolportáže, zavedena pravidelná kolportáž „Trampa“ v osadách, a to, co je v zajištění vydávání jeho nejdůležitějším faktorem: pravidelné a přesné placení každé jednotlivé zásilky! My, kluci, nemáme žádných fondů ze spiritusu, z mutějovického uhlí, z Kotvy atd. My si svého „Trampa“ děláme sami! Proto se o jeho zajištění a rozšíření musíme také starat! Osady brněnského TOVU musí k této práci přikročit ihned! Hergot, kluci, vždyť je jich již přes 40! Vyzveme k soutěži osadu jinou, stanovíme si podmínky v získání odběratelů a půjdeme s chutí do toho! Vždyť Brno nesmí zůstat pozadu za kamarády z Prahy a jinými, vždyť my jsme ve výhodě tím, že máme svoji stránku!

Dokažme, Brňáci, weekendistickým „Naším Osadám“, které stojí úplně ve službách paďourů a jejich snažení k ohočení nás, volných trampů, že my to budem, kteří si našeho „Trampa“ rozšíříme

Tak, kluci a holky, do práce, a TOV zapnout dvojnásobně! Chrastítko.

Osadníci z Red Wingsu, vyzýváme vás k soutěži! Kluci a dívká z Arkansasu stanovili si získat 5 nových odběratelů „Trampa“, a to nejdéle do konce července t. r. Kamarádi, jistě že tuto výzvu přijmete a oznámíte nám svoje číslo! Ahoj! Jenom brzy, my čekáme! Osadníci z Arkansasu.

Arkansas se již činí! Tyto dny došla nám první přihláška a prachy k odběru „Trampa“, získaná osadníky Arkansasu. Je to předplatné na čtvrt roku! Kluci z Red Wingsu, nenechte se zahanbit! Hej rup!

Administrace.

pane kubát, morava se ozývá!

Tak co, kluci a holky, co říkáte té moravské slezine? Podařila se, co? Inu, musila se podařit! Vždyť ani kamarád Rikín se nebál, že si nohy ušoupe a stane se kratším a pěkně přičundral (po mašince, že jo?) z matičky Prahy až k nám. A co, kluci, že to těm paďourům večer při táboráku nalejval (po táboráku sice taky, ale do sebe s spolu s Chrastítkem, Sokolem, Tomem atd.). Tak jsem pozorovala, jak se některým zatínaly pěstě a ústa se otevírala (ne

zvaním) k heslu, do paďourů hej rup!

A co ten ohromný průvod zpět domů! Já měla strach, že paďouři, kteří nás viděli, budou pukat jako žaludy. To koukali, že je nás víc než si mvsleli! A ty hesla, když jsme se tak společně rozervali! To by byl pan Kubát čubrněl, poškrabal se za poslouchacím ustrojem a kecl: „A to se na to podívejme, na ty sakramentskej Moravě se to pocíná taky uz klubat“. Jo, jo, uz to tak vypada, p. Kubát!

Ale víte, kluci, že jsme udělali jednu kardinalní blbost. My jsme měli jít společně přes město a trochu do paďourů ve městě zavrtat! Ti by byli mrkali. Ale po druhý, kluci, to tak uděláme! Víte, že se říká, že trampové jsou živel nezakrotný! Tak to taky dokážeme a sice tím, že se nenecháme zkrátit od žádného paďoura!!!

Tak, a teď holky na program: Proč vás bylo tak málo na slezině?! Já umím jen asi do desíti počítat, ale na to jsem stačila, abych ty holky

sečetla. Do toho už jednou musíme rádně říznout. Co kdyby jsme si udělali takovou ženskou slezinu? No, co myslíte? Jen si zajedte rukama do paruky a vykouzlete nějakou odpověď, kterou svěřte „Trampu“. Vždyť si můžeme taky zařvat: „Pane Kubát, i mezi holkama se to už začíná klubat!“

Tak holky čundrající, nezapomeňte! A pište děvčata! Besi, Mrňousku a vy ostatní.

A teď, kluci a holky, společně: Do paďourů HEJ RUP!

Anča z Arkansasu!

klukům a holkám na českomor. vysočině!

Čtu poslední číslo „Trampa“, kde Chrastítko ve svém kecu k brňákům se zapomněl a řek, že na příští slezine moravských trampů musí být kluci od Ostravy až po Jihlavu a Telč. To se krásně kecá, ale přijít do tý Jihlavy, nebo Telče, kde to vše dríme sladkým snem paďourů, to je jiná věc.

Činíme první kroky, abychom upatřili osady a sice v Jihlavě, Třebíči a Třebíči. V Telči snad již něco je. Pak máme v plánu udělat malý potlášek těchto čtyř osad, kde bychom ev. zvolili oblastní TOV., aby tak naše vysočina se zařadila k osatním krajům, kde jsou kluci i holky již dále.

Jsem přesvědčen, že je v našem kraji dost kluků i holek, kteří buď již dávno zaměnili sobotní a nedělní maloměstskou „promenádu“ zaprášeného a špinavého města za správně kamarádeskej život kol ohně a jsou jistě i mnozí, kteří tak chtějí nyní učinit, ale — nevíme o sobě.

Ozvíte se proto kluci a holky z Jihlavy, Ném. Brodu, Polné, Žďáru, Dačic, Telče, Třebště, Třebíče atd. a pište do administrace „Trampa“ pod značkou „Osip“, která mně dovisy doručí a já vám dám pak písemně další návrh, ev. se sejdeme ihned osobně a dojednáme další. S hrubským „Do paďourů a tramp-paďourů hej rup!“
Osip.

— Co myslíš, Tome, dá se chodit po tmě? pít se Villi.

— No, co by ne, já nejráději chodím na osadu potmě.

— Neblíbní, ty volečku, dyk musíš chodit po zemi! — A byla z toho vojna jako řemen! Ferry z Friendl.

Byla vypíjenda na osadě.

— Ferry, na co si tuknem?

— Na sklinku, ty bublino! Clos.

TORNY AMERICKE **US KČ 16'—**
čsl. zorny s řemeny kus 10 Kč
polní lopatky 8 Kč

a v případě potřeby pro trampy obdržíte nejlevněji ■ LUD. VIDLAŘ, BRNO-ZIŽENICE,
Kub. 1900. Lékárničky z telefony, šálky, pitníky, pásky, stanové kolíky atd.

MALÝ OZNAMOVATEL

(Slovo 1 Kč. — Po předplatiteli a příspěvatele 70 h. Tučné tištěné slovo dvojnásob. Obchodní inserty i pro předplatitele podle insertní sazby.)

PRODÁM CHATU v Lodenicích u Berouna. Zn. 2.200.—.

100.— Kč ZA NEDĚLI můžete vydělat. Pište o informace pod značkou „Ihned“.

KAMARÁDI nezaměstnaní, opatříme vám práci. Dotazy v administraci t. l.

PRODÁM úpině nová pádla. Inform. v adm. t. l.

JIRSÁK — MĚCHENICE dodá vhodný stavební materiál, i chaty postaví. Rozpočty zdarma.

CHROMAT. HARMONIKY, havajské kytary, housle, mandoliny, veškeré hudební nástroje dodá výrobce

Hrneček, Dejvice, Na Hutích č. 3. LUKY, šipy a potřeby k výrobě luků a šípů kupujte u firmy: Jan Hora, Praha II., Zitná 8.

CHATY — rozpočty — dříví, dodá ing. Josef Saxl, Praha VII., Přístav. Telef. 255-03.

KAMARÁDI — KANOE dodá Vám za nejlevnější cenu Špírk — Smíchov — Hřešší nábreží.

KAMARÁDI, NAVŠTIVTE MĚ! Prodávám dobré gramofony a ještě lepší desky za levné ceny. Nové desky la šlágry 9,90 Kč. Pihert, Praha II., Spálená 15.

KAMARÁDI! Miliony amerických trampů hraje na koncertní tahací harmoniku model „Tramp“ za Kč 78.—. Žádný výlet bez harmoniky „Tramp“ nepodnikajte. Harmonika zvítězila v Radiorozhlase ve všech evropských státech. Americký hudební závod: Švarc, Praha, „Lucerna“.

STŘEDISKO TRAMPŮ — Bartůněk, Měchenice.

MALÝ OZNAMOVATEL OPATŘÍ VÁM VŠECHNO!

BIO SIBÍŘ.

Program od 26. VI. do 2. VII. **BUCK JONES** v sensačním cow-boyském filmu **BÍLÝ ŮR.**

Mimo to:

U PÍŘI ARIZONY. Vzrušující sensace z div. Západu. **TOM TYLER, FRANKIE DARRO.**

Osadní pošta.

Ichmo z Rebelu.

Nevím kde jsi a chtěl bych s tebou o něčem mluvit, napiš mě co nejdříve tvoji novou adresu do redakce. — Sete

Leo Jille

z M. Ostravy t. č. neznám pobyt tvůj. Ozvi se kamarádovi, jehož adresu jsi si vzal v Karlíně. Čekám, že se ozveš co nejdříve. Ahoj! Brady.

Adu Blondáka

7 mladoboleslavských osad nepokládá za kamaráda. Osadníci Alt Warku současně prohlašují, že jméno jejich osady zneužívá. Tom.

Osadě „Zlaté Opojení“

Přijměte, kluci, upřímnou soustrast k úmrtí našeho kamaráda Kratochvíla. Uchovejte vzpomínku na něho jako Black z „Blackeje“.

Osada Vikingu

děkuje všem osadám v Praze, které přijaly naši Mary.

Kamaráde Karle z „Omahy“!

Jsem moc rád, že se's ozval. Zatím ti pišu, ježto mám do té Prahy kapánek daleko. Ale doufám, že se tam o prázdninách už nějak přičundrám, třebaš to není zrovna na můj cestě. Můj dopis a adresa je v redakci „Trampa“, tak tam, prosím tě, pošli svou adresu, ať ti to mohou dodat. Tisíckrát „Ahoj“ Tramp-Student.

Dlouhý Fredy.

Karle z Nevady, pište ihned poste rest. Jihlava, kde se slezím. Ahoj! Děda.

Ahoj, Belo z „N. Novgorodu“!

Tvůj dopis nás velice potěšil. Ale jedno mě zarmoutilo a sice, že jsi tě-čt na vojně, poněvadž bych rád, abyste přijuchali co nejdříve. Ale buďsi. Až se vám přiblíží ta blažená chvíle shoditi tu mázdu, první myšlenka a cesta musí být k nám, kde se pije grog a čin a ne roztopčím a řve se: „Hurá, Novgorodci, to je správná parta, chlapík každý z nás.“ —

Ze máme soupeře, to už jsme věděli taky dávno, rovněž tak v roce 1928 zařadili jsme se do šiků trempřívstva. Ale o to se teď nebudeme prát. Hlavně hošouni a máte-li nějaké dítky, až nastane ten okamžik jak jsem se zmínil shora, inzerky rychle se přistřachejte, abychom si mohli společně houknout: „Do padourá, hej ryc.“ Rassage z Novgorodu z Poděbrad.

Joe Seidl, mariňák, Bratislava.

Kluku vojenská, všichni z Prahy, matičky zlaté, tě pozdravují huronským našim Ahojem a přejí ti vše nejlepší v čestné funkci čl. vojáka na moři, a važ si toho, že jsi odveden. Nám mnohým se to nepovedlo. Ač, věř, bylo to naše toužebné přání. Křič si, ale jenom pro sebe, je to trestné. Do padourá hej rup! A cále, choď se koupat jediné v dostatečném úboru, když máš tu vodu tak blízko. Ahoj! Harmonikář a kluci, tvá osada.

Tomovi z Bludných duší!

Kamaráde, vzpomeneš si na toho vandáka, který tenkrát na podzim prospal noc ve stodole s tebou a který v neděli čupajdl do Německa? Pamatuješ na tu debatu o lidské bídě? Pamatuješ, jak si mě stiskl ruku a řekl, že takových kamarádů by mělo být více? Tome dnes ti mohu říci, že těch kamarádů, o kterých jsme tenkrát mluvili, je dnes hodně a — — však víš to jenom ty. Lůda.

Osadě „Toulavých Srdcí“ ve Novově Městci.

Kamarádi, našel jsem náhodou v 18. čísle „Trampa“ oznámení, že jste utvořili osadu „Toulavých Srdcí“. Chlapci, naše osada téhož jména je již dva roky. Zvykli jsme si na to jméno a neradi bychom je měnili. Zadáme vás tedy, byste si změnilo jméno, aby nedochlo k nepřijemným záměňám. Oznamte nám v „Osadní poště“ vaše rozhodnutí. Ahoj! Za osadu „Toulavých Srdcí“ šerif Hazard.

Kamaráde Obrýlený Vlku z Kolína,

prosím tě, zašli mi svoji adresu. Děkuji ti za dopis. Ahoj! Smoke, Soběslav.

Osadě „Gumarad“!

Děkujeme osadě „Gumarad“ za upřímné přijetí na jejich potlachu dne 2. května. Za osadu „Kamarádi“ Jim a Joe.

Ahoj šerife z Adelaidy t. č. v Č. Budějovicích!

S velkou radostí jsme četly v č. 11 „Trampa“ tvůj podpis na založení J. O. K., neboť jsme mysleli, že jsi se někde naboural a že tě zavřeli. Odešel jsi od nás před půl rokem a nebylo po tobě ani slechu, proto to dal Maccendy do „Trampa“, ale Ty jsi se neozval. Osada lkalá a po delší době zvolila si nového šerifa kamaráda Bogana, který v březnu odešel sloužit vlasti. Proto tě, šerife Adelaidy, srdcervoucně prosíme, přijď mezi nás, nebo máme obavu, že se rozpadne naše osada. S huronským Ahoj!

Ruda a Lejdy z „Adelaidy“.

Pš mi na adresu Růža Dvořáková, Praha VIII., Kapliřova 14 a přijedeš-li do Prahy, nezapomeň na tuto adresu.

Silničnickm a samotářům!

Kluci, oznamuju vám, že tento měsíc se bude konat I. slezina silničnick. Připravujte se. Místo a informace pište! Ahoj! Dlouhý Fredy.

Louny.

Ahoj, kluci, z osady Krkavců, díky za chrápandu a baštu, volá Fery Bill z Budwaju.

Hobane!

Kamaráde! — Čas prchá — zpomínám r'ď na ty prožitě chvíle tam v horách — tam rozuměli sme si oba — ale osud nás roztrhl v jiný kraj — a znovu se bít o kus chleba — a osud mně vnutil jiný směr — a jiné názory. — Víš, že sem nenáviděl politiku, byl sem bez politického přesvědčení — nevěnoval sem pozornosti tomu velkému boji — celé té dělnické masy proti mocnému nepříteli — kapitalu — kdo mě donutil, bych já dnes smýšlel jinak a šel v řadách těch, kteří proti kapitalismu bojují — někdo — sám rozum a oči mě donutily, smýšlet jinak — samo okolí, kolem něhož žiji a pracuji, dává mně jasny poier, žeš okrádán o to, co ti správně patří — začínáš chápat tu velkou třídní nenávisť — v těle to začíná se bouřit — a zatatá pěst hrozí těm, kteří tě bezohledně vykořisťují — a nakonec berou ti to poslední, tramping — a ty mlčky a pokorně shrben jim musíš sloužit za pár bídných grošů! — Ozvi se, nazvoť tě rebelem, buřičem a také tě může čekat vyhazov. Proto nenávidím ty, kteří bezohledně nás vykořisťují — a majic na starosti vše přečpané žaludky a svoji kapsu — oni sami navěnou do řad těch, kteří proti nim bojují — a ty stáváš se proletářem! Zajisté mně dorozumíš! proč! piši tobě! tisknu ti ruku! Ahoj! Danly.

Same!

Hošoune, co je s tebou — prečo mi nepíšeš, či ti se zdřevněla tvá ruka? Musím ti sdělit, že Adelaida se rozutíkala do všech koutů. — a Macek to zas shání a plácá dohromady! — Co je s tím kšeftem? Tak se brzo vozvi! Ahoj! Danly.

Kolínským!

Děkuji, kluci, že jste zůstali a nestal se tím, čím Franta Šťastný. Maudits.

Tajfun!

Dějí se mnohé věci o nichž nemáš nejmenšího zdání. Napiš mi tvoji adresu, a nak rejpi tam do tvých hluků, ať něco děláji. Či snad také —? Maudits.

Ahoj, Prostějově!

Kamarádko, která jsi byla na moravské slezině, ozvi se do Trampa. Stýská se tomu, co s tebou seděl u taboráku! Napiš, kam ti možno psát! Jim.

To Vám řekne každý kupec, že je

„Perfekta“

nejlepší dršťkovou polévkou vůbec.

Žádejte všude jen „Perfekta“,
1 bal. 3 velké porce za Kč 3.—.

osadě „neutrálů“

Jelikož jste přesvědčeni, že mezi vás nepatříme, protože se stavíme za časopis „Tramp“, vystupujeme z osady, která dělá „nevědomky“ náhončí pačourům. Za druhé proto, že věříte spíše nějakému Sokolíku, který vám řekne, že vám děláme vodu, než nám, kteří jsme vás považovali za kamarády. Samozřejmě je, že skládám svoji funkci šerifa, kterým můžete udělati nějakého bratra skauta, nebo „staříčkého trempa“.

Přejeme vám v dalším pačourském podnikání mnoho zdaru.

Ferda Krupička, Bonza.
Dva komunisty zkažení.

Pochutnáte si, vezmete-li s sebou na tramping

Pieringovu dršťkovou polévku v kostce.

Žádejte všude.

Cena kostky na 3 velké porce Kč 3.—.

- Co brečíš?
- Ale, Karel je vodvedenej.
- Pro to rvát nemusíš.
- No jo, ale vod policajtů.

— šefe —

Ten Bob neřek vo nikom ještě špatný slovo.

— No jo, dyž von mluví furt jenom vo sobě. — šefe —

KAMARÁDI VELKÉ HUBY

bob z osady hurikán v údolí obrů na zlaté řece, člen redakce „našich osad“, cestovatel, spisovatel atd.

dopis číslo 2

Bobo z „Hurikánu“.

Ty hastroši, až budeš po druhé chtít polejvat kluky, tak nezapomeň připsat, jak si brečel jako želva na našem konsulátě v Cařihradě, když ti bylo ouzko a kde jsi před tím Honzovi vyzvedl jeho dopis, abys ho jim kompromitoval.

Již dříve jsi psal do časopisu „N. O.“ o nějakým boxmatchi v Soiji, to se ti asi zdálo, když jsi spal pod tím vagonem. Těch 150 Lir jsi nemusel tady nechávat pro „Jerriho Morgana“ (který vůbec neexistuje), ale měl jsi raději zaplatit Lir 4.70, co jsi prožral u „Srba“ a nezaplatil. Až pojedíš do toho „Kapského Města“ (???), nespolehej se na vyžírandu, tam na cestě nejsou „Melicharové“, kteří s dají dva měsíce vyžírat.

Pojedeš-li, tak nikde nikomu neříkej, že jsi pražskej tramp, nýbrž „žurnalista a spisovatel báchorek“ pro kojence.

Sen cok bílyk ešek.

Duben, Istambul.

Lasička a Kučera
z osady „Batalion“.

dopis číslo 3

Bobo Hurikane!

Četl jsem náhodou tvé cestopisné články v „Našich Osadách“. Je mi úplně jedno, co jim tam k přečtení servíruješ a čím je houpáš, ale nejde mi do hlavy, od kterého spisovatele vydáš knihu: „Cesta Asii“. Že bys to psal sám? To by byl kumšt. Milý Bobe, nezajímalo by mě, co děláš a čím se chlubíš, ale škodí to trampu vůbec. Nechoval si se v cizině vždy jako řádkový tramp a není tvoje velikášství na místě. Víš dobře, že jsem se setkal s tebou v Cařihradě, když vás s Hadžim z Haidar Paši poslali šupem zpátky. V Asii byl's akorát tu chvíli, co vás řezali, když vás nachytali u vlaku bez vorla. A to si toho tolik prožil? Já zrajzoval tisíckrát víc, když si nám z Balkánu v největších mrazech utek a přece nevydávám memoary. Myslím, že bys neměl přece tolik polejvat. Musíš mít prsty celý ucucaný. Tu knihu ani ti neradím vydávat. Bude s toho kanadský žertík.

Tonda z cizinecké legie.

Bobo z Hurikánu,

Až půjdeš na čundr do Kapského města, mohu ti dát adresu jedné staré panny v Trhových Svinech, kde bys moh čundr příjemně ztrávit.

Valda z Oktábru.

Trampové kupují

pouze u těch firem,
které inserují v „TRAMPU“.

Do konce června můžete sít

kolem Vašich stanů

trampskou květinovou směs,

kteřá kvete za 7 neděl po výsevu.
Baliček na 5 m² Kč 3.—. K dostání u firmy

Alois Talacko.

semenářský závod, Praha I., Haštalské nám. 12.

Spojené trampské osady

Hawai, Gumarad, Song-Boys, Hlemýžď, Kavkaz
pořádají

v sobotu dne 4. července 1931

v restauraci Koloseum v Edenu

TRAMPSKÝ VEČER

Na programu: Nové písně z osad. — Trampská scéna.
Účinkují kamarádi z pořádajících Osad.

— TANEC — hraje JAZZ-ORCHESTER. —

Kamarádi přijďte všichni, i Vy, kteří chcete jeti večer,
pobavíte se s námi a ráno pojedeme společně do osad.
Pro chlebníky, tony atd. bude připravena místnost.

Vstup do Edenu volný.

„Kamarádi, tedy do jednoho ať jste na fleku!“
Přineste s sebou vlajky!

Začátek o půl 8. hodně večerní.

Vstupné Kč 3.60 vč. zem. dáv.

S huronským Ahoj spojené Osady.

**Zůstaňte v sobota a v neděli v naší
české, zlaté a stověžaté Praze!**

Při stavbě chaty:

- Pepíku, přines náký malý kameny!
 - Tady máš jeden velkej a běž si ho rozměnit.
- Mongol.**

Marie Mikešová

obchod elektrotechn. a sport. potřebami,

Pankrác — Benešova 80 n.

Při nastoupení Jiřího VII. na trůn blahopřál mu
za jisté skotské město plukovník Mac Lead:

— Nechť vláda Vašeho Veličenstva trvá tak
dlouho jako slunce!

— Chcete, aby můj nástupce panoval při svíče?

hra na „redskina“

Nejdříve si zhotovíme „redskina“, t. j. vybere se největší osadník. Potom se osadníci jemně roztrouší po lese a „redskin“ běhá od jednoho ke druhému, vesele trilkuje: „Hurá, hurá, puč mi bůra, to je túra.“ Může při tom též poskakovat po větvích stromů a napodobit nenápadně kanárka.

Pak se nad ním některý osadník smluje a půjčí mu bůra.

Na to „redskin“ jde do sousední osady, omluví zdvořile a slušně (dle dra Jarky Gútovského) osadníkům svoji vrozenou kleptomanií a vykrade jim chajdu. Potom se vydá na čundr, postaví si stan u lesa, v němž pořádá orgie s kytarou bez oddacího listu, pje nemravné písně obsahu neslušného, chová se hlučně a výtržně bez sokolské legitimace a opisuje fóry.

Přirozeně příklusá ihned četník, vezme mu bůra pro nedovolený táboření a odvede „redskina“ do šatlavy. Ze zbylých osadníků se vybere další, který dělá „redskina“ a hra pokračuje stejným způsobem, shora uvedeným.

Až se celá osada dostane do basy, vypráví „redskin I.“, neboli originál, svoje „nejnovější anekdoty“ žalářníkovi, načež tento jim bez odporu vydá klíče a zhebne.

Tak se celá osada dostane zas na svobodu a příští neděli se může hrát znova. Po několika nedělích všichni osadníci zhubatí, načež se odeberou korporativně do Bohnic.

Sport Lesalov

PRAHA H., Vodičkova 23.

Hlavní sklad americké hygienické obuvi trampské, značky „Hood“ — od Kč 19.—, a veškerých potřeb pro tramping a camping.